

Dramje. V nedeljo dne 25. avgusta se je vršila v naši župniji redka slovesnost. Obhajali smo po več letih prvo sv. mašo, katero je bral č. g. pater Debeljak Ludvik iz reda dominikancev.

Dramlje. Sadjarska in vrtnarska podružnica v Dramljah priredi v nedeljo dne 29. septembra in v ponedeljek dne 30. septembra splošno sadno in cvetlično razstavo. Vabimo vse, ki se zanimajo, posebno še interesente, kupce, da posetijo našo razstavo in se prepričajo o letošnji res izborni kvaliteti sadja v našem srazu. Na svidenje!

Laško. Poleg politične svobode, katero nam je prinesla kresna noč, imamo letos hvala Bogu tukaj v širši laški okolici zelo ugodno letino. Zelo dobro je obrodilo ozimno žito, predvsem pšenica. Pa tudi koruza in ajda lepo kažeta, posebno če se ne bo nekaj tednov mraza. Zelo lepo so pa kljub spomladanskemu mrazu obrodila jabolka. Sadjerejci so letos bogato obdarjeni za svoj trud. Napravilo se bo dovolj pijače, pa tudi tako potrebnega denarja se bo nekaj skupilo. Z vozi in košarami spravljajo ljudje sadje po več ur daleč do trgovcev, oziroma do železniških postaj. Tudi cena ni ravno preslaba. Od 1 do 2 Din za kg. Ceno 2 Din dosežejo seveda samo lepo izbrane kanadke, katere tukaj lepo uspevajo, ker je mnogo vinogradnih leg. Da zares »čas noben ni kmetu ljubši kot jesen«, kakor pravi Gregorčič. Spravljanje sadja nas spominja na čase, ko je še bilo tukaj okrog veliko vinogradov, kateri pa so večinoma uničeni. Sadjarstvo sedaj nadomešča vinograde. Želimo še samo, da bi vlada pri sklepanju trgovskih pogodb dosegla znižanje italijanske carine na našo govejo živino, kateri so pa cene še vedno nizke.

Laško. Dasiravno je že precej časa preteklo od petomajskih volitev, vendar so pa naše asfaltirane ceste še sedaj od volilne agitacije ponesnažene. Še vedno se čita po cestih. »Na listi Jevtiča volimo Roša.« Ljudje pravijo, da tega vendar ni gospod kandidat zaslužil, da se še sedaj tepta njegovo ime. — V Laškem smo precej podobni Belgradu. Kakor imajo v Belgradu po mestu več ministrskih palač, tako imamo tudi v Laškem kar tri občinske urade in sicer za občino Laško, Marija Gradec in Sv. Krištof. Smo torej — bognasvaruj — pravi federalisti. Ali ne bi kazalo malo centralizirati?

Sv. Peter pod Sv. gorami. Kako priljubljena je božja pot na Svetih gorah, priča dejstvo, da romarji ne prihajajo samo iz krajev, odkoder se je romalo dosedaj, temveč prihajajo procesije in velike skupine romarjev iz krajev, kjer romanje na Svete gore še ni bilo v splošni navadi. Tako je letos v dneh 4. in 5. avgusta posetilo Svete gore nad 15.000 romarjev, v dneh 5. do 8. in 15. septembra pa nad 25.000 romarjev. Samo v nedeljo dne 8. septembra se je zbralo pred prestolom svetogorske kraljice nad 15.000 romarjev. Pontifikalno sv. mašo je ta dan opravil mil. g. stolni dekan dr. Franc Cukala iz Maribora. Vse dni romanje je bilo na Svetih gorah dnevno po 15 sv. maš. Pripomni! pa moramo, da so se te ogromne množice zbrale brez organizirane agitacije. Sloves svetogorskega svetlišča sega danes že preko Maribora, prav do severne državne meje, preko Ptujja do Ljutomera, na nasprotni strani do Celja, v Dravinski kotlini preko Konjic in Čadra do zelenega Pohorja, zavzema celo hrvaško Zagorje ter celo Posavje do Zagreba. Svetogorsko romanje se je razvilo v pravo narodno romanje in bo kot tako ostalo, ker ni nastalo kot kak pojav zadnjih let, temveč po-

taka iz davnine in je njegov vznik iskati od 12. stoletja naprej. Svetogorska božja pot pa še bo postala mikavnejša, ko bo uresničen načrt novega gospoda župnika, kateri namerava stopnjema (leto za letom) popraviti starodavne, zgodovinske cerkvice okoli svetogorskega svetlišča, uvesti zadostno razsvetljavo in drugo. Seveda bo potrebno v to svrhu mnogo truda glede denarnih sredstev, a zaupajoč v pomoč od zgoraj in darežljivost romarjev, smemo pričakovati, da bo načrt delavnega g. župnika v celoti izpeljan.

Nadžkof v kolibi.

Neki severnoameriški časnikar, ki se nahaja v Rimu, je objavil v več italijanskih dnevnikih svoje osebne vtise iz Mehike, ki jo je nedavno obiskal. Zelo nazorno opisuje obisk pri nekem nadškofu, za katerega je bila razpisana velika denarna nagrada, a ki se je vključ temu, enkrat preoblečen v kmeta, drugič v pastirja, tretjič v Indijanca, izpostavljaj življenjski nevarnosti, samo da je mogel vršiti svojo pastirsko službo. Ameriškega časnikarja je sprejel v mali kolibi, kjer ni bilo nobenega verskega znamenja. Siromašno oblečen kot najbednejši kmet, tako me je sprejel ta nadškof, ki sem ga spoznal šele, ko si je nataknil škofovski prstan. Pokazal mi je skrivališče, kjer je skrival svete posode. Naposled mi je odkril tudi skrivališče, kjer je bilo shranjeno presv. Rešnje Telo. Kakšna katedrala! Kakšna škofijska palača! Nehote sem mislil na hlev v Betlehemu in na podzemne kleti v katakombah. Kako srečen sem bil, ko sem par dni pozneje smel prisostvovati rano zjutraj, ko je žandarmerija še spala in ko se v vojašnicah še nič ni zmajalo, podelitvi mašniškega posvečenja 12 mladeničem! Nikdar v Mehiki še ni bilo toliko duhovniških poklicev, kot landanes, ko pomeni duhovnik biti vsakdanjo smrtno nevarnost. Vprašal sem, kako se mladeniči pripravljajo na ta sveti poklic. Mladi fantje gredo na delo kot poljedelci in zunaj na poljih, enkrat tu, drugič tam, sežejo po učnih knjigah ali poslušajo razlage duhovnika, ki je prišel k njim od neznane kje in odšel od njih neznankam. Veliko med njimi jih je sinov premožnih hiš, ki so obiskovali vseučilišča po Združenih državah. Vse žrtvujejo, ničesar ne zahtevajo in komaj čakajo, da bodo smeli na delo, ki se bo skoraj gotovo končalo s skorajšnjo smrtjo.

25 let, torej četrto stoletje, komunisti in svobodomislci že preganjajo katoliško Cerkev v Mehiki. In to z vsemi sredstvi. A zastoj!

Peter Rešetar rešetari.

Zakaj je JNS zborovala na Pohorju? Hotela je dokazati, da ima vso Jugoslavijo za seboj, to pa drugače ni šlo, kakor da so se gospodje postavili na Pohorje in gledali proti Avstriji, tako pa so res imeli vso Jugoslavijo za seboj.

Zmanjšanje plač uradniku in državnim nastavljencom. Nikogar ni tako hudo zabolelo to zmanjšanje kot mene. Prvič sem sam prizadet, drugič so s tem pregnali mnogo dobre volje in si bom moral sedaj še bolj prizadevati, da jo

spet spravim nazaj. Tudi kmetu ne bo to prav, saj bodo zdaj na trgu glihali tako, da bi bilo treba skoro še nekaj denarja zraven dati, da bi blago vzeli! Vsa nevolja se dviga sedaj proti sedanji vladi. Toda jaz Rešetar imam dober nos, izvohal sem, kako je prejšnja vlada zapravljala, kako je pustila prazne blagajne. Volitve so stale 53.000.000 Din, ko bi vendar lahko brez stroškov kar naprej določili v pisarni g. Jevtiča, koliko glasov hoče imeti, kar bi stalo le za 1 dinar tinte! Pri mojem sosedu je neki zlobnež zažgal hišo. Oče sedaj otrokom ni mogel dati strehe, ali mislite, da so zato otroci očeta zmerjali? Otroci so modrejši ko odrasli. Da bo pa za vse prav, bom jaz Peter Rešetar tudi to stvar na rešeto vrgel, pa se bo to vprašanje še enkrat preresetavalo in upam, da vam bom lahko kaj veselega drugič sporočil. Danes samo pozivam vse tiste, ki so po krivici od države denar prejeli, ki so korupcijo uganjali, da naj vse to vrnejo, bom lahko dal vsem še trinajsto staro plačo, pa bo še nekaj ostalo.

Zelene kravate. Nekateri so svoj čas zelo bodle v oči zelene kravate. Sedaj jih res ni več treba, saj imamo vse polno zelenih kšitov, ki so od same jeze in zavisti zeleni.

Tečaj za štetje. Zadnji čas so odšli nekateri gospodje na tečaj, da se bodo naučili štetja, ker meseca maja tega niso prav dobro znali.

Zemljepisja pa res ne znajo! Zadnje dni preteklega tedna je neka 'ajna poročevalska družba raznesla, da je v Španiji vlada padla. In ker so v španski vladi tudi radikali in klerikalci, so mnogi, ki se ne spoznajo na zemljepis, razglasili, da je vlada v Jugoslaviji padla. Sedaj bodo imeli priliko, da Jugoslavijo tudi od južne strani spoznajo, da je ne bodo s Španijo zamenjavali.

Nič več 13, ampak 5 bo oaslej nesrečna številka. Ubogi Jevtič si je 5. dne v 5. mesecu 5. leta po svojem političnem delovanju skopal svoj lastni politični grob, ker je napovedal — petletko.

Sloga jači, nesloga tlači — tako se je godilo pretekli teden v Jevtičevem klubu, kjer so se stekli kot fantje na vasi. Nazadnje je ostal samo še Urošević v sobi. In ker ni bilo nobenega več, je zaradi lepšega pobil vse šipe, stole, mize, slike itd. Beograjski obrtniki so ga sedaj izbrali za svojega častnega člana.

Za Puclja je vse jasno. »Kmetiški list« piše, da je Puclju in njegovim vse jasno, samo tega ne vedo, kam bi se obrnili, ker še ni vse jasno! To je čisto jasno, da tem ljudem ni jasno!

Mačkov generalštab iz Slovenije je te dni bil poklican v Zagreb. Ob tej priliki so zagrebške perice razobesile vso zagrebško perilo, ti gospodje pa so vsi navdušeni mislili, da je bil ves Zagreb zaradi njih v zastavi! Vozili pa so se tja v treh različnih vlakih, da se ne bi že v vlaku spraskali med seboj. Stantepede pa so v Celju dognali, da je le res, kar je Peter Rešetar napisal, da namreč Hrvati poznajo le hrvaško vprašanje, da se moramo Slovenci sami pobrigati, kako bomo rešili slovensko vprašanje.

JRZ je vsega kriva! Mariborski »Večernik« je modrijan svoje vrste. Lansko leto so izšle šolske knjige, prevodi iz srbskih knjig, in te so letos še na prodaj — kriva pa je tega JRZ, da so te knjige izšle! JRZ je res kriva, da se nekaterim, ki tako modrost napišejo, od same jeze v glavi vrtil!

Zakaj je šel ministrski predsednik v Črnogoro? Ko so ministri prejšnje vlade šli v Črnogoro, so pri umiku izgubili klobuke. Sedanja vlada pa je šla v Črnogoro, da poišče te klobuke, ki so jih njeni predniki izgubili.